

Народилася у с. Злобичі Коростенського району Житомирської області.

У 2000 р. закінчила Національну академію внутрішніх справ України, а в 2002 р. — Національний педагогічний університет імені Михайла Драгоманова. З 2003 р. — викладач кафедри цивільного права і процесу, завідувач кафедри цивільного права і процесу Навчально-наукового інституту права та психології НАВС. З 2014 р. — заступник директора ННІ права та психології НАВС.

У 2004 р. захистила кандидатську дисертацію на тему «Цивільно-правове регулювання ризикових (алеаторних) договорів», а в 2011 р. — докторську дисертацію на тему «Концептуальні засади інтегрування сучасного правознавства».

У 2008 р. здобула вчене звання доцента, а в 2014 р. — професора.

З 2008 р. І. С. Тімуш поєднує юридичну й адвокатську практики. Є засновником та керівником юридичної компанії «Лексконсалтінг».

У сфері наукових інтересів Ірини Сергіївни — цивільне та сімейне право. Є автором близько 100 наукових публікацій: наукових статей, навчальних посібників, підручників, доповідей на науково-теоретичних та науково-практичних конференціях.

Під науковим керівництвом І. С. Тімуш підготували й захистили кандидатські дисертації чотири здобувачі наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право»: О. Ф. Лапчевська («Позбавлення батьківських прав за сімейним законодавством України»), Р. В. Падун («Визнання права як спосіб захисту цивільних прав та інтересів»), Н. П. Косенко («Усиновлення як інститут сімейного права») та І. А. Коваленко («Цивільно-правова відповідальність осіб з вадами волі»). Окрім цього, Ірина Сергіївна підготувала більш як 30 магістрів за спеціальністю «Правознавство».

І. С. Тімуш є автором монографічних досліджень — «Ризикові договори» та «Інтегральний погляд на право», а також співавтором підручників та навчальних посібників, зокрема таких: «Цивільне право України (у запитаннях та відповідях)» (2013), «Цивільне право України» (2014), «Актуальні проблеми права інтелектуальної власності» (2014), «Українське цивільне право» (2014), «Екологічне право України» (2014), «Актуальні проблеми спадкового права» (2014).

І. С. Тімуш активно займається науковою діяльністю, є автором низки наукових доробок у галузі цивільного та сімейного права. Серед останніх: «Право на відшкодування шкоди: міжнародно-правовий аспект» (2012), «Розвиток інституту шлюбного договору в сімейному законодавстві України» (2012), «Судове рішення як спосіб захисту громадян у зв'язку із заподіянням їм шкоди незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу дізнання, попереднього (досудового) слідства, прокуратури або суду» (2012), «Основні етапи виникнення та розвитку колективних договорів. Міжнародно-правові джерела регулювання порядку укладення колективних

ТІМУШ ІРИНА СЕРГІЇВНА

Випускниця
психологічного факультету (2002)

Професор кафедри цивільного права
і процесу Національної академії
внутрішніх справ України

Доктор юридичних наук, професор

договорів» (2012), «Здійснення батьками прав дитини в контексті реалізації Конвенції ООН про права дитини» (2012), «Захист права фізичних осіб на відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу дізнання, попереднього (досудового) слідства, прокуратури або суду: міжнародно-правове регулювання» (2012), «Основні етапи реформування державної власності в законодавстві України» (2013), «Питання розвитку і формування інституту міжнародного усиновлення та законодавства, що його регулює» (2013), «Підстави відповідальності за сімейним правом України» (2013), «Право дітей на належне сімейне виховання: сучасний стан правового регулювання» (2013), «Форми відповідальності за протиправну поведінку у сімейному праві» (2013), «Щодо порядку усиновлення дітей — громадян України іноземними громадянами» (2013), «Визнання усиновлення недійсним та скасування усиновлення: легальні та доктринальні засади» (2014), «Вина як умова відповідальності за шкоду, завдану особами з вадами віку» (2014), «Цивільно-правова відповідальність неповнолітніх після набуття ними повної цивільної дієздатності та батьків, позбавлених батьківських прав» (2014), «Загальна характеристика окремих видів нікчемних правочинів» (2013), «Недотримання вимоги про необхідний обсяг цивільної дієздатності малолітніх та недієздатних осіб як підстава визнання правочину недійсним» (2014), «Нормативно-правове регулювання відшкодування шкоди, завданої злочином, якщо не встановлено особу, яка його вчинила» (2015), «Поняття та сутність інституту відшкодування шкоди, завданої злочином, якщо не встановлено особу, яка його вчинила» (2015).